

तवा तथात्वम् ७ हरिद्रायां स्त्री० भावप्र० अजा० टाप् ।

दविडङ्गे स्त्री० डीप् राजनि०

कृमिज न० कृमिभिर्जन्यते कृमेर्जा० गते वा जन-ड । १ अगुरुणि
अपरः । २ कृमिजातमात्रे त्वि० श्लाघायां स्त्री० राजनि०
कृमिजग्ध न० कृमिभिर्जग्धम् । उपचारात् तच्चाते व्यग्र-
चन्दने राजनि०

कृमिजलज पु० कृमिरिव जलजः । कृमिगङ्गे राजनि०
कृमिगण त्वि० कृमिरस्यस्य पामा० न णत्वञ्च । कृमियुक्ते
कृमिदन्तक पु० कृमियुक्तोदन्तोऽयम् । दन्तरोगभेदे “कृष्ण-
च्छिद्रघलः स्थावी सखरम्भो महारुजः । धनिभित्त
रुजोवातात् स घोयः कृमिदन्तकः” तल्लक्षणम् “शौषिरो
गलगलत्वं कण्ठश्चा कृमिदन्तकः” क्षुद्ररोगगणना-
याम् छुञ्चु०

कृमिफल पु० कृमयः फलेऽस्य । उदुम्बरे शब्दचिन्ता०
कृमिभोजन पु० कृमिभिर्भुज्यतेऽयम् भुज-आधारे ल्युट् इत० ।

नरकभेदे तामिस्रान्वतामिस्राद्युपक्रमे “अन्धकूपकृमिभो
जन इत्यादिना विभञ्ज्य भाग० ५।२६।२४ तत्स्वरूपा-
द्युक्तं यथा

“यस्मिन् वा अस्मिन् भिज्याश्रयति यत् किञ्चनोपनमत
निर्भितपञ्चयज्ञोवायमसंस्तुतः स परत्वं कृमिभोजने नर-
काधमे निपतति । तत्र यत्सहस्रयोजने कृमिक्लृप्ते
कृमिभूतः स्वयं कृमिभिरेव भक्ष्यमाणः कृमिभोजनोया-
यत्तदप्रस्ताद्वृत्तादोऽनिर्यगमात्मानं यातयते” ।

कृमिभक्षादयोऽप्यत्र विष्णु पु० तन्नामगतयेन कीर्तनात्

कृमिप्रत् त्वि० कृमि+अस्तप्रत्ये मत्पु सोपधत्वे ऽपि यवादि०
न भक्ष्यः । कृमियुक्ते स्त्रियां डीप् ।

कृमिरिपु इत० विडङ्गे शब्दरत्ना० । कृमिगत्युद्भूतयोऽप्यत्र
कृमिलि त्वि० कृमिं लाति ला-क । कृमियुक्ते बहुप्रसयायां
स्त्रियां स्त्री० हेमच०

कृमिलाश्व पु० व्याजनीटवंशे ऋषभेदे “व्याजनीटात्तु नी-
लिन्यां सुशानिरुदपच्यत । पुरुजातिः सुशानोश्च
वाह्याश्च पुरुजातितः । वाह्याश्चतनयाः पञ्च बभूवुरम-
रोपमाः । सुदुर्गलः सुहृदयश्चैव राजा वृहदिपुत्रश्च ।
यवीनरश्च शिक्कान्तः कृमिलाश्वश्च पञ्चमः” हरिवं० १२७०
कृमिलोदर त्वि० कृमिं लाति ला-क तादृशरुदरमस्य ।
कृमियुक्तोदररोगभेदयुक्ते । “मुक्त्वाऽस्पृश्यं संसृज्यं भृष्टो जा-
यते कृमिलोदरः” शाता० ।

कृमिवारिरुह पु० कृमिरिव वारिरुहः । कृमिगङ्गे राजनि०

कृमिदृक् पु० कृमिप्रधानो दृक् । कोषाच्चे प्रावप्रकाशः ।

कृमिशङ्ख पु० कृमिरिव शङ्खः । शङ्खभेदे राजनि०

कृमिशुक्ति स्त्री कृमिरिव शुक्तिः । जलशुक्तौ राजनि०

कृमिशैल पु० कृमिणां शैल इव । बल्मीके । कृमिपर्ष-
तादयोऽप्यत्र पु० [वमसुद्गे राजनि० ।

कृमीलक पु० कृमीन् ईरयति जनयति ईर-एव ल् रस्य लः ।

कृमुक पु० कृमुक+पुण्ये० । गुवाकृच्छ्रे तस्योत्पत्तिकथा शत०
ब्रा० ६।६।२।११

“वा कार्मुकी स्यात् । देवाद्याहुरासोभये प्राजापत्या
अस्पर्धन्त ते देवा अग्निमनीकं कृत्वा हुरानभ्यायं स्तस्या-
र्चिपः प्रगृहीतस्याहुरा अयं प्रावृष्टस्तदस्यां प्रत्यतिष्ठ-
त्स कृमुकोऽभवत्तस्मात् सस्यादु रसोऽहि तस्मादु लोहितो
चिर्हि स एषोऽग्निरेव यत् कृमुकोऽग्निमेवास्मिन् तत्
सम्पूतिं दधाति” । कृमुकस्येयम् अण् डीप् । कार्मुकी
कृमुकसम्बन्धिन्यां सम्भिध स्त्री

कृव कतौ हिंसे च इदिव स्वा० प० सक० सेट् औ क
इत्यादेशः । कृणोति-अकृणोत् अकृण्वीत् । इदित्यात्
कृष्वप्ते इत्यत्र न नलोपः । [(तात) सि० कौ० ।

कृवि पु० करोत्यनेन कृ-यि किञ्च । तन्तुवयनसाधनद्रव्ये तन्त्रे
कृग तनूकरणे दिवा० पर० सक० सेट् । कृगति इरित् अकृशत्
अकृषीत् । णिचि कर्षयति ते अचीकृशत्-त अचकर्ष-
त्-त । कर्षयाम् बभूव आस चकार चक्रे । कृशः ।

कृग त्वि० कृग-क्त नि० । १ अल्पे, २ सूक्ष्मे च । “आकाशे-
शास्तु विज्ञेया बालवृद्धकृशाहुराः” छपदासकृतं तन्तु”
“क्षत्रियश्चैव सर्पश्च ब्राह्मणं वा बह्वृततम् । नायमन्ये त वै
भूयः कृशानपि कदाचन” मनुः “ब्राह्मणस्य कुर्यात् कृश
वृत्तेः कदाचन” भा० घातु० ६२७० । सूक्ष्मे कृशो-
दरी । कृगस्य भावः इमनिच् कृमिप्रत् तद्भावे पु० ।
घञ् । कार्ष्णि न० । तत् । कृगता स्त्री, त्व कृगत्
न० तद्भावे “त्वय्येवं कृगता कुतः” सा० द० । अतिशयेन
कृगः इवन् कृगिष्ठ ईयसन् कृगीयस् । अतिशयकृगे
त्वि० ईयसी स्त्रियां डीप् ।

कृगर पु० कृगमत्वमात्रां राति रा क । “तिलवण्डुल
संमिथः कृगरः परिकीर्तितः” सूत्र्युक्ते षपकाक्षभेदे
हेमच० (खिचड़ी) कृति षपकाक्षभेदे स्त्री टाप् भावप्र०
कृताक्षगङ्गे लज्ज्यादि दृश्यम् । कृगरश्च शनैश्चराय
गृह्यते बलित्वेन देयः यथाह मत्स्यपुरा० “रुज्जितं
रजेऽद्यात् सोमाय दत्तमायसम् । संदायन् कृजे दद्यात्